

Styczeń 2017 Konferencja: Kochaj mamę i tatę, a będzie ci dobrze

Kol 3, 12-21; Syr 3, 2-6.12-13.16

Rozpoczęliśmy Nowy Rok 2017. Niech Duch Święty działa w nas i przez nas. Jezus nasz Pan niech będzie uwielbiony w naszym życiu.

Ostatnie trzy miesiące rozważaliśmy pierwsze trzy przykazania Dekalogu, które streszczają się w pierwszym przykazaniu miłości Boga całym sercem, całym umysłem i całą mocą... Otwarci na miłość Boga ku nam, wyznajemy, że Bóg Jahwe, który objawił się Mojżeszowi na Synaju, Bóg Jezusa Chrystusa jest naszym Bogiem. Jemu oddajemy cześć i chwałę – uwielbiamy Go, szczególnie w Eucharystii. Dzień święty – niedziela do Niego należy. Jezus zmartwychwstał i to jest podstawą naszej wiary, dlatego w niedzielę w zgromadzeniu wspólnoty Kościoła sprawujemy Eucharystię świętując Jego i nasze zwycięstwo. Jezus jest naszym Królem. Teraz rozpoczynamy drugą część Dekalogu, w której koncentrujemy się na drugim przykazaniu miłości – **miłuj bliźniego, jak siebie samego**.

Czwarte przykazanie brzmi – **Czcij ojca twego i matkę twoją, abyś długo żył na ziemi, którą Pan Bóg twój da tobie** (Wj 20, 12). Jesteśmy powołani do miłości wobec ludzi. Pierwszy krąg to ci, którzy są najbliżej nas. To ci, z którymi łączy nas pokrewieństwo, przynależność, a więc rodzice, rodzeństwo, krewni - rodzina. Wszyscy jesteśmy dziećmi niezależnie od tego ile mamy dziś lat, mamy rodziców, albo są tu na ziemi, albo po drugiej stronie. Mamy też dziadków i wcześniejszych przodków, mamy też rodzeństwo (chyba, że jesteś jedynakiem, tak jak ja). To, co nas łączy - nazwisko, przede wszystkim więzy krwi. Przynależność rodzinna jest przestrzenią miłości, która wyraża się i realizuje w konkretnych naszych relacjach, słowach, czynach, służbie, odpowiedzialności. *Czwarte przykazanie jest wyraźnie skierowane do dzieci – czcisz ojca i matkę, określając ich relację do ojca i matki, która ze wszystkich jest najbardziej powszechna. Dotyczy również związków pokrewieństwa z innymi członkami rodziny. Domaga się okazywania czci, miłości i wdzięczności dziadkom i starszym. Obejmuje wreszcie obowiązki uczniów wobec nauczycieli, pracowników względem pracodawców, podwładnych względem przełożonych, obywateli względem ojczyzny, oraz tych, którzy nią rządzą i kierują. Przykazanie to wskazuje i obejmuje obowiązki rodziców, opiekunów, nauczycieli, przełożonych, urzędników państwowych, rządzących, wszystkich tych, którzy sprawują władzę nad drugim człowiekiem lub nad wspólnotą osób* (KKK 2199).

Rodzina chrześcijańska jest wspólnotą osób, znakiem i obrazem Boskiej wspólnoty – Ojca, Syna i Ducha Świętego. Jej działanie w dziedzinie prokreacji i wychowania jest odzwierciedleniem stwórczego dzieła Boga. Rodzina jest wezwana do uczestnictwa

w modlitwie i ofierze Chrystusa – codzienna modlitwa małżonków i dzieci, czytanie i słuchanie Słowa Bożego, umacniają w rodzinie miłość. Rodzina chrześcijańska jako Kościół Domowy jest powołana do ewangelizacji i misji. Jest otwarta na środowisko, w którym żyje na co dzień i daje świadectwo wiary wobec ludzi, których na swej drodze spotyka. Rodzina jest podstawową komórką życia społecznego, jest naturalną społecznością, w której mężczyzna i kobieta są wezwani do daru z siebie i przekazywania życia. Rodzina jest wspólnotą, w której od dzieciństwa można nauczyć się wartości moralnych, zacząć czcić Boga i dobrze używać wolności. Rodzina powinna żyć w taki sposób, by jej członkowie nauczyli się otaczać troską i pomocą młodych i starych, osoby chore, upośledzone oraz ubogich. Jakie obowiązki wynikają z przykazania miłości członków rodziny?

Obowiązki dzieci.

Ojcostwo Boże jest źródłem ojcostwa ludzkiego; jest podstawą czci rodziców.

1. Szacunek dla rodziców (miłość synowska) polega na **wdzięczności** wobec tych, którzy przez dar życia, swoją miłość i pracę, wydali na świat swoje dzieci i umożliwili im wzrastanie w latach, mądrości i łasce. *Z całego serca czcij swego ojca, a boleści rodzicielki nie zapominaj. Pamiętaj, że oni cię zrodzili, a cóż im zwrócisz za to, co oni tobie dali?* (Syr 7,27-28).
2. Szacunek synowski pojawia się w prawdziwej **uległości i posłuszeństwie**. *Strzeż synu nakazów ojca, nie gardź nauką matki... gdy idziesz, niech one cię wiedzą, czuwają nad tobą, gdy zaśniesz, gdy budzisz się, mówią do ciebie* (Prz 6,20-22). *Syn mądry miłuje karcenie, naśmiewca nie słucha nagany* (Prz 13,1).
3. Czwarte przykazanie przypomina dzieciom już dorosłym o ich **odpowiedzialności wobec rodziców**. W miarę możliwości powinny one okazywać im pomoc materialną i moralną, w starości, w chorobie, samotności lub potrzebie.
4. Szacunek synowski sprzyja **harmonii całego życia rodzinnego**; obejmuje on także związki między braćmi i siostrami. Szacunek wobec rodziców opromienia całe środowisko rodzinne. *Z całą pokorą i cichością, z cierpliwością znóście siebie nawzajem w miłości* (Ef 4,2).
5. Chrześcijanie są szczególnie zobowiązani do wdzięczności tym, od których otrzymali dar wiary, łaskę chrztu i życie w Kościele. Wdzięczność może dotyczyć rodziców, dziadków, innych członków rodziny, duszpasterzy, katechetów lub przyjaciół (patrz: 2 Tym 1,5).

A teraz **obowiązki rodziców**.

1. Płodność miłości małżeńskiej nie ogranicza się jedynie do przekazywania życia dzieciom, lecz powinna obejmować ich **wychowanie moralne i formację duchową**.

2. Rodzice powinni uważać swoje dzieci za Dzieci Boże i **szanować je jako osoby ludzkie**.
3. Rodzice są pierwsi **odpowiedzialni za wychowanie swoich dzieci** i dokonują to najpierw przez założenie rodziny, w której panuje czułość, przebaczenie, szacunek, wierność i bezinteresowna służba. Wychowanie to wymaga nauczenia się wyrzeczenia, zdrowego osądu, panowania nad sobą, które są warunkami wszelkiej prawdziwej wolności. Rodzice powinni uczyć dzieci podporządkowywać wymiary materialne i instynktowne wymiarom wewnętrznym i duchowym. Na rodzicach spoczywa poważna odpowiedzialność za dawanie dobrego przykładu swoim dzieciom. Jeśli potrafią przyznać się przed nimi do swoich błędów, będą mogli lepiej kierować swoimi dziećmi i je poprawiać.
4. Rodzina stanowi naturalne środowisko osoby ludzkiej w solidarność i odpowiedzialność wspólnotową. Rodzice powinny uczyć swoje dzieci unikania niebezpieczeństw i poniżeń, które grożą społecznością ludzkim.
5. Przez łaskę sakramentu małżeństwa rodzice otrzymali zadanie i przywilej ewangelizowania swoich dzieci. Możliwie jak najwcześniej powinni wprowadzać swoje dzieci w tajemnice wiary... od wczesnego dzieciństwa powinni włączać je w życie Kościoła. Rodzinny styl życia może rozwijać zdolność do miłości, która na całe życie pozostanie autentycznym początkiem i podporą żywej wiary.
6. Rodzice powinni rozpocząć **wychowanie do wiary od wczesnego dzieciństwa**. Katecheza rodzinna poprzedza i ubogaca pozostałe formy wiary (np. lekcja religii w szkole). Zadaniem rodziców jest nauczyć swoje dzieci modlitwy oraz pomóc im odkryć swoje powołanie, jako Dzieci Bożych.
7. Z kolei dzieci przyczyniają się do wzrostu swoich rodziców w świętości – powinni wielkodusznie i niestrudzenie udzielać sobie nawzajem przebaczenia, jakiego domagają się zniewagi, kłótnie, niesprawiedliwości i zaniedbania. Sugeruje to wzajemną życzliwość.
8. Rodzice jako **pierwsi odpowiedzialni za wychowanie swoich dzieci** mają prawo wybrać dla nich szkołę, która odpowiada ich własnym przekonaniom, a władze publiczne mają obowiązek zagwarantować to prawo rodzicom i zapewnić konkretne warunki jego urzeczywistnienia.
9. **Dorastające dzieci mają obowiązek i prawo wybrać swój zawód i stan życia**. Powinny podejmować te nowe zadania życiowe w zaufaniu do swoich rodziców, którzy powinni starać się nie ograniczać swoich dzieci ani w wyborze zawodu, ani w wyborze współmałżonka. Obowiązek delikatności nie zabrania im, lecz wprost przeciwnie, zobowiązuje ich do pomagania dzieciom przez mądre rady, zwłaszcza wtedy, gdy dzieci mają zamiar założyć rodzinę.
10. Więzy rodzinne, choć są ważne, nie mają charakteru absolutnego. Dziecko wzrasta coraz bardziej ku dojrzałości i samodzielności ludzkiej i duchowej – rozwija się i umacnia jego szczególne powołani, które pochodzi od Boga. Rodzice

powinni uszanować to powołanie i ułatwić dzieciom odpowiedź na nie. Trzeba uzmysłwić sobie, że pierwszym powołaniem chrześcijanina jest pójście za Chrystusem. Rodzice powinni uszanować i przyjąć z radością i dziękczynieniem wezwanie Pana do pójścia za Nim w dziewictwie dla Królestwa Niebieskiego, w życiu konsekrowanym lub posłudze kapłańskiej.

11. Czwarte przykazanie nakazuje nam także czcić tych wszystkich, którzy dla naszego dobra otrzymali od Boga władzę w społeczeństwie, ukazuje ono obowiązki tych, którzy sprawują władzę, jak i tych, dla których dobra jest ona sprawowana.

Ojczyzna, naród i państwo jest naszą wielką rodziną, za którą jesteśmy odpowiedzialni, troszczymy się o nią i mamy wobec niej obowiązki. Modlitwa za ojczyznę i sprawujących władzę jest obowiązkiem miłości każdego z nas i troską jak zachęca św. Paweł, abyśmy mogli prowadzić życie ciche i spokojne z całą pobożnością (1 Tm, 2,2), aby bezpieczeństwo i dobro obywateli było zagwarantowane i ochronione. Wszyscy jesteśmy w rękach dobrego Boga. Współodpowiedzialność za dobro wspólne wymaga płacenia podatku i obowiązku uczestniczenia w wyborach parlamentarnych prezydenckich i samorządowych.

Obowiązki władz cywilnych.

1. *Ci, którzy sprawują jakąś władzę powinni sprawować ją jako służbę (Mt 20,26).* Nikt nie może nakazywać lub ustanawiać tego, co jest sprzeczne z godnością osób lub z prawem naturalnym.
2. Sprawowanie władzy zmierza do ukazania właściwej hierarchii wartości, by ułatwić wszystkim korzystanie z wolności i odpowiedzialności. Przełożeni powinni mądrze służyć sprawiedliwości rozdzielczej. Powinni czuwać nad tym, by normy i zarządzenia przez nich ustalane nie stanowiły pokusy przeciwstawiając interes osobisty interesowi wspólnoty.
3. Władze publiczne są zobowiązane do poszanowania podstawowych praw osoby ludzkiej, powinny w sposób ludzki służyć sprawiedliwości, szanując prawa każdego, zwłaszcza rodzin i osób potrzebujących.
4. Prawa polityczne związane z życiem obywateli mogą i powinny być przyznawane zgodnie z wymaganiami dobra wspólnego. Władze publiczne nie mogą ich zwiesić bez uzasadnienia i odpowiedniej przyczyny.

Kończąc uświadamiamy sobie, że czwarte przykazanie - czcij ojca i matkę obejmuje nie tylko naszą miłość i odpowiedzialność w relacjach rodzinnych, ale również naszą powinność i obowiązki wobec państwa, narodu i ojczyzny.

PLAN SPOTKANIA

1. UWIELBIENIE (20 min.)

Pieśń: Duchu Święty wołam przyjdź...

Pieśń: Dziś jest czas...

Słowo: Psalm 131

Pieśń: Święte imię Jezus...

Słowo: Rz 12, 1-2

Pieśń: Pan jest pasterzem moim

Uwielbienie spontaniczne

Pieśń: Jezu jesteś Królem...

2. DZIELENIE (20 min.)

Co Jezus zrobił dla ciebie? Co ty zrobiłeś dla Jezusa?

Pieśń: Szukajcie wpierw Królestwa Bożego...

3. SŁOWO BOŻE i KONFERENCJA:

Słowo: **Kol 3, 12-21**

Konferencja ks. Romana (wysłuchać nagrania)

4. POGŁĘBIENIE: (20 min.)

Pieśń: Jezus Chrystus jest Panem Alleluja...

- Moja relacja z rodzicami – jak realizuję obowiązek miłości wobec nich.
- Jeszcze dla rodziców – moja relacja i troska o dobro moich dzieci.
- W jaki sposób małżonkowie, rodzice czy członkowie rodziny realizujemy misję ewangelizacyjną poza kręgiem naszej rodziny, czyli na zewnątrz.
- W czym wyraża się mój patriotyzm i troska o dobro ojczyzny?

5. DZIĘKCZYNIENIE

Pieśń: Jezu, tyś jest światłością mej duszy...

Podziękuj w modlitwie za swoją rodzinę i ojczyznę.

6. PROŚBY i MODLIWA WSTAWIENNICZA

Pieśń: Pan wywyższony, nasz Król wywyższony...

– Modlitwa za rządzących, ojczyznę, rodziny naszej wspólnoty, nasze rodziny, rodziców, za rodziny, które wymagają szczególnej troski w naszym otoczeniu.

- Jezu, jedyny pasterzu Twojej owczarni...

– **OJCZE NASZ** i modlitwa ks. Piotra Skargi za ojczyznę), benedykcja.

– **OGŁOSZENIA:** Proszę przeczytać KKK 2196-2257, znajdź na YouTube i **koniecznie** wysłuchaj konf. o. Andrzeja Potockiego OP, pt. „Patriotyzm a Kościół”.